

ప్రయత్న

శ్రీ గాలి బాలసుందరరావు

వైస్రొనాటికి శేషచలం యఫ్. యే చదువుతూవుండే వాడు. అప్పటికే అతనికి సాందర్భ పీసాస, భావకవిత్వం, సమష్టివాదం, ఆడపిల్లలతో సమావాసం అవీయిపి యేమిటి, యిరవయ్యో కతాబ్దం యువకుడికి విధిగా పుట్టే బుద్ధులన్నీ పుట్టినయి. ఈ సితిలో అతని మేన గోడలు కాంతమ్యకూ అతనికి ముడిబడిపోయింది- వాల్లిర్దాకీ ఆరునెలలే వయస్సులో వార, అతను పేచీ పెట్టేడు కాని, పెద్దనల్ల గదమాయంపు, అప్పగారి కన్నీళ్లు, అన్నింటి కన్నా ముఖ్యంగా కాంతమ్యకు తండ్రి యిచ్చిపోయిన ఆస్తి పాస్తులు అతన్ని లాంగదీసినవి.

వివాహంతో శేషచలం ఊహలన్నీ బాగానే వెనకబడ్డవి.

ఏ రంగంలో నయినా తడేక దీక్షాపరతంతుడయిన అతనికైకి సామర్థ్యాలవల్ల కాపరానికి వచ్చిన కొద్ది రోజులలోనే కాంతమ్య ముగ్గురు బిడ్డల తల్లి అయింది; ముసిల్మీ అయింది.

స్వతహాగా కాంతమ్య ఒత్తరి అయిన మనిషి. శేషచలం సన్నని కాయవంటివాడు. అతనూ ఆవిడా, ఒకచోట నుంచుంటే చూసేవాళ్లు వీల్లిద్దరూ భార్యాభర్తలా అప్పా తమ్ముల్లా, అని అనుమానం పడేవాళ్లు. పైగా కాంతమ్య పల్లెటూరి సొరు కాస్త జోరు. కాంతమ్య ముందు శేషచలం, గద్దరి తల్లికంటే యెరుపుకు భయభక్తులున్న పసివాడిలాగా గడగడలాడేవాడు.

జయాంతం గా యమ్. యచ్. యమ్. పరిభ్రమణంపూర్తి చేసి ఉన్నత విద్యకు చెన్నపట్టణం చేరుకున్నాడు. పడుటంబంగా నివసిస్తున్నాడు. భయభక్తులున్న భక్త!

బాగానేవుంది కొన్నాళ్లు.

సంసారభారంతో తాత్కాలికంగా తలవంచుకున్న అతని శృంగార పీసాస, బాధ్యతను చంపే పట్టణవాసంతో మల్లి తలయెత్తింది. క్లాసులో శేషచలం సరకాడేవికీ శేషచలానికీ చూపుల్లో సంబంధం కుదిరింది. తరవాత చిన్న చిన్న చప్పులూ, వరండాల్లో సంభాషణలూ ఒకరి పుస్తకాలు ఒకరు పుచ్చుకోటం, అప్పడప్పడూ సినీమాలు, ఆఖరికి ఒకరిని ఒకరు ఆతుక్కువటం జరిగిపోయింది.

ఈ సితిలో యింటినిగలు పుట్టి కాంతమ్య రెండు నెలలు పుట్టింటికి వెళ్లటం తటస్థించింది. విశ్వంఖలుడై శేషచలం చెలరేగేడు. అప్పడప్పడు సరళాదేవి యింటికికూడా తీసుకు వెళ్లటం మొదలు బెట్టేడు.

కాంతమ్య తిరిగివచ్చింది. అయినా వ్యవహారాలు కట్టుబడలేదు. అలవాటుబడ్డ ప్రాణాలు మరిచి.

ఆవేళే శేషచలం యింట్లోలేడు. అలవాటు చొప్పున సరళాదేవి అతనియింటికి వచ్చింది. వస్తే యేముంది?

ఒకమూల నాలుగేళ్లపిల్ల తాటాకు బొమ్మలుపెట్టి తనతో తను మాట్లాడుకుంటూ ఆడుకుంటుంది. ఇంకోచోట రెండేళ్ల కుర్రాడు రబ్బరు బూరా జాయిమని మోగిస్తూ

దిగంబరుడై చిందులు తొక్కుతున్నాడు. మరోచోట పది నెలల చంకపిల్లడు, మలమూత్ర సమ్మిశ్రమం చేసి పులి కేవం వేసుకుంటూ రసాయన పరిశోధన చేస్తున్నాడు. సరళాదేవి కళార్థినీ శరీరం ఆద్యశ్యానందర్యవంతో గగురొప్పి

డీచింది. శేషచలం ఇల్లు మార్చేడేమో ననుకుంది. ఇంతలో, కాళ్లకు చెప్పులూ, కళ్లకు బోదూ, చేతులూ సంపీయిత్యాదులతో వున్న యీ క్రొత్త స్వయాసాన్ని చూసి; వాళ్ల అమ్మ చెప్తూవుండే బూచి యిదే కామల్లునుకుని, ఆపిల్లలు ముగ్గురూ బావురు మన్నారు. ఆగోల విని వంటయింట్లో

పనివిడిచి, ఊడిపోతున్న ముడితో, వారిపోయే పమిటతో, ఊరికి కానుపులు కంటంతో ఊచబారిన కాళ్లమీది కడియపు గాలుసుల ఖుణ్ఖుణతో, నుసనసలాడుతూ కాంతమ్మ బయటికి వచ్చింది. డాక్టరమ్మలాగా వున్న సరళాదేవిని చూసి, పమిట సద్దుతుని, వెనక్కితగ్గి “ఏంపని మీకొచ్చారమ్మా?” అంది.

సరళాదేవి తెలుగుపిల్ల కాదు.

“శేషచలంగానూ యీ యింట్లోలేరా” అని ఇంగీషులో అడిగింది. కాంతమ్మ హస్తచలంతో యిప్పుడే యిల్లా వెళ్లేరనే ఆభిప్రాయం వెలిబుచ్చింది. ఆకాభంగంతో సరళాదేవి తిరిగి వెళ్లిపోయింది.

కాంతమ్మకు యేమీ అనుమానం కలుగలేదు. ఎవరో చదువుకున్న ఆవిడ వచ్చిందనుకుంది. భర్త యింటికి రాంగానే ఆపిల్లి వర్ణనయిచ్చి వచ్చి పోయిందని చెప్పి “ఎవరండీ ఆ అమ్మాయి?” అని అడిగింది. శేషచలం తప్పుడు గుండెలు దడదడ లాడినయి. అయినా మొగవాడు గనక కాస్త తెప్పిర్చి, తడబడుతున్న నోటితోనే “ఆవిడ మా ప్రాఫెసరుగారమ్మాయి. మనింటికి అప్పుడప్పుడు పాతాలు నేర్చుకుంటానికి వస్తూవుంటుంది. ఈతిఫావస్తే కాస్త మర్యాదచెయ్యి; బాగుండదు లేకపోతే” అని అప్పటికా గండం తప్పించుకున్నాడు.

కొటల్యమేరగని గ్రామస్తుల బిడ్డ కాంతమ్మ. ఆసంగతే మరిచిపోయి ఊరుకుంది.

మర్నాడు, క్లాసుపోయి తరవాత, సరళాదేవి “ఎవరండీ మీయింట్లో ఆడవాళ్లూ పిల్లలూ ఉన్నారు” అని శేషచలాన్ని అడిగింది. ‘మాకుటుంబం’ అని చెప్పటానికి అతనికి మొఖం చెల్లలేదు. “మా అక్కయ్యా పిల్లలూ మందు బుచ్చు కుంటానికి వచ్చారు. కొన్నాళ్లు యిక్కడ వుంటారు” అన్నాడు.

“అయితే నేను మీయింటికి రాగూడదా?” అంది సరళ. “రావచ్చు. కాని ఆవిడకు అనుమానం కలగకుండా యేవో పుస్తకాలు తెస్తూ ఏవో పుస్తకాలు పట్టుకుపోతూ వుండు, కొన్నాళ్లు మా పిల్లలకు కాసిని పిప్పరమింటు బిళ్లలూ అటె యిస్తూవుండు. ఆవిడ సంతోషిస్తుంది.” అన్నాడు.

సరళాదేవి “సరే” నంది.

సంబంధం కలిగిన ఆడదానికి సందేహాలూ సంతోచాలూ ఒక విధంగా కలగవు!

ప్రతి ఆదివారం సరళాదేవి శేషచలం యింటికి వస్తూవుండేది. ఇంగ్లీషురాని కాంతమ్మకు వాళ్లు మాట్లాడు కుండే గోడవేమో ఆర్థమయ్యెంది కాదు. అనుకూలంగావున్న ఆపరిస్థితిచూచి వెళ్లాలకు యింగ్లీషు రాకుండావుంటేనే ఒకవిధంగా మంచిదనుకున్నాడు శేషచలం.

మనస్సులు కలసిన మొగవాడూ ఆడదీ ఎన్నాళ్లని శేవలం కబుర్లు చెప్పకుంటూ వూరకుంటారు? మొదట్లో యిద్దరూయెదురెదురుగా కూర్చుని ఎవళ్లూ చూడకుండా కన్నుగీటుకోటంతో తృప్తి పడేవాళ్లు. తరువాత తలుపు దగ్గరగా శేషుకుని మాట్లాడుకోటం మొదలుపెట్టారు. ఇంటి పనిలోమనిగి తేలే ప్రెరిబాగుల కాంతమ్మకి సందేహమే పుట్టలేదు. “చదునున్న వాళ్లందరూ యిట్లాగే చనువుగా ఉంటారు గామన్న” సుకుని ఊహకుండేది.

అనురాగమనేది అరంభించకుండానే వుండాలి గాని ఆంభింపేక అది చస్తే మధ్యలో ఆగదు. కాంతమ్మ కల్పించుకోని కారణంతో శేషచలం సంతోచ శృంఖలం సర్దుచిచ్చింది. ఆ మాటి కామాటు, అతని సాహసం విప్పారేసింది. చివరకు భార్య కన్ను బామి, తనకోరిక తీర్చుకోవటం మెల్లగా అని ఆలోచన మొదలు పెట్టేడు.

అంత చదువుచదివిన మొగవాడికి అలోచన తట్టదూ? మళ్లీ ఆదివారంనాటి ప్రాద్దన భోజనం చేస్తూ శేషచలం వెళ్లాన్నీ చూసి, “ఇవ్వాళనాకు కట్టికాయలు వండి పెట్టవ్” అని ఆడిగాడు. ఒకమునిలినవ్వు నవ్వి కాంతమ్మ “పాపం మరీ దిన్నసిల్లలయిపోతున్నారు” అంది.

“చిన్నవాణ్ణి కాదూ?” నవ్వుతూ అన్నాడు శేషచలం.

“చిన్నవారు కాకేం ముగ్గురు బిడ్డలతోండ్రాలూ?” అంది కాంతమ్మ మాతి తిప్పకుంటూ.

ముగ్గురు బిడ్డలతోండ్రీ! ఒకభార్యకు భర్త!! తనకడు పులూ దురుహ!!! తలుచుకుంటే తన్నుచూస్తే తనకే ఆసహ్యంవేసింది శేషచలంకి. కాని కామ రుండున్నానిలం లో ధర్మసంకేహతృణములు యెగిరిపోయినవి.

అయిదు గంటలుకానస్తూంది. భర్త అడిగేదని కట్టికాయలుండటానికి సర్వమూ సిద్ధమచేసి పొయ్యిదగ్గర కూర్చుంది కాంతమ్మ.

సవిలాసంగా సరళాదేవి వచ్చింది. చంద్రసందర్భ వంతో ఉన్నట్లుదూలాగా ఆవిడనుచూచి ఉబ్బిపోయినాడు శేషచలం. గదిలోకి తీసుకుపోయి కూర్చోబెట్టేడు ప్రీయు రాలిని!

ఎంతకూ పిల్లలు అక్కడనుంచి కదలలేదు. పిప్పర మీంటు బిళ్లలుతిన్నవిశ్వాసం! చిరాకుతో శేషచలం ప్రేమకు పిల్లలకన్నా మరి శత్రువులు లేరనుకున్నాడు. ఆలోచించి “అమ్మోదోపండుతుండ్రా!” అన్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ వంటయిల్లోకి ఒక్కపరుగు పెట్టారు.

తలుపువేసి, ప్రేమయజ్ఞానికి మునిముసి నవ్వుతో గణేశ పూజచేశాడు శేషచలం. తనయత్నంలో తలుపుఘడియ వేయటం మరిచి పోయినాడు!

తనవనో కడ్డంవచ్చిన పిల్లల్ని “మళ్ళీవచ్చారా? మీ దుంపలైగా! నాన్నదగ్గరకుపోండి” అని ఒక్క కసురు కపిరింది శాంతమ్మ. హాడిలిపోయి వాళ్లు మళ్ళీతిరిగివచ్చారు. గదివేసివుంది.

ఆ ఆడపిల్లకాలాంతకురాలు? తలుపుతోయ్యకుండా సందులోనుంచి తోంగిచూసింది!

లోపల తండ్రి సరళాదేవిని ఊరికే ముద్దుపెట్టుకుంటున్నాడు. ఆదిచూసి మళ్ళీ వెంటనే తల్లిదగ్గరకు పరిగెత్తింది.

“అమ్మోయ్! అమ్మోయ్!...”
 “ఏమమ్మా! నీయమ్మ అర్ధ్యాన్నమయిపోను!”
 “మరి! మరి! నాన్నే ఆ ఆమ్మాయిశే...”

శాంతమ్మకు సర్వమాకళ్లకు కట్టినట్లయిందిమ. స్సులో అజ్ఞాతవాసం చేస్తున్న అనుమానం ఒక్కమాటుగా విజృంభించింది. మెల్లిగా గది తలుపుదగ్గరకువచ్చి చూసింది.

ఆదృశ్యం చూస్తే ఏ ఆడదానికి వళ్లు భగ్గుననుండదు? పైగా అప్పటికి యింకో డిగ్రీ హెచ్చింది. తనభర్తా ఆదీ మంచంమీద పడుకున్నాని...

దూఖాగ్రహాల్తో ఆ పాదమస్తకం గజగజానికి పోయింది శాంతమ్మకు.

అవిడకోపం భర్తమీదకాదు. “మొగవాళ్లెప్పుడూ ఒక్కూ పై తెలియని మూర్ఖులే! పిల్లలతల్లి మొగుడని-అయిన యింటి ఆడముంక; దానికెందుకు బుద్ధి లేకపోవాలి? శి ఇదీ ఆ హింమాపత్ని ఆలోచన!

రివరివా వంటయిల్లోకివెళ్లింది. చీపురుకట్ట తిప్పి చేతులూ ఊతంగాపట్టుకుంది. గబగబా గదిదగ్గరకువెళ్లి ఒక్క తోపు తోసింది. వాళ్లు లేవటాని కయినా అవకాశంలేదు.

“తప్పుదుముండా! దగల్బాశీముండా!! రంకుముండా! నాకాపరంలూ నీళ్లుబోస్తావా? నామొసల్లి వల్లో వేసుకున్నావా? మళ్ళీ రావుగద! మళ్ళీ రావుగద!...”

ఫెడీ, ఫెడీ! ఫెడీ, ఫెడీ!; కొట్టంది.

ఆజన్మసంస్కారంతో నవనవలాడే సరళాదేవి వీపు పెట్టిపోయింది.

తొలిగినబట్ట సరిచేసుకుని తిరిగి చూడ కుండా పరిగెత్తింది.

బల్లమీద కాగితపు పువ్వుల పకపకానవ్వింది! యెందుకో?

భృంగామలకత్రయము

1 బొమ్మ మాదిరి బుడ్డి 2 1/2 అణాలు.
 6 బొమ్మ బుడ్డి 12 అణాలు.

సంజగూడు పండ్లపాక

8 అ. 6 ప్యాకెట్లు. తపాలాచార్జీ ఉచితము

పోతవెయ్యి: యు వై లెడ్డుకళ్యణన్, బండరువీధి, మద్రాసు.
 కాకినాడ, సూర్యరావుపేట, లక్ష్మీనారాయణాకంఠెనీ,
 రాజమండ్రి, అరవరామస్వామి అండ్సన్సు,
 బందరు, ఆనందాచార్యసీయండును దొరకును.